18/08/2023

Μνήμη Αμαλίας Σπουρλάκου – Ευτυχιάδου, Δρ. Θεολογίας (1933 – 2023)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μάνης

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μάνης κ. Χρυσοστόμου Γ’

Μετετέθη στούς οὐρανούς καί «προσετέθη τοῖς οἰκείοις τῆς πίστεως», πρόσφατα (7.8.2023) ἡ θεολόγος **Ἀμαλία Σπουρλάκου-Εὐτυχιάδου**, μία ἐκλεκτή

διανοουμένη, ἔγκριτος συγγραφέας καί ἀριστοῦχος διδάκτωρ τῆς **Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.**

Ἡ διδακτορική διατριβή της μέ θέμα: **«Ἡ Παναγία Θεοτόκος, τύπος χριστιανικῆς ἁγιότητος (Συμβολή εἰς τήν ὀρθόδοξον τοποθέτησιν ἔναντι τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἀσπίλου Συλλήψεως καί τῶν συναφῶν ταύτῃ δογμάτων)**, ἐνεκρίθη τό 1970 καί ἀποτελεῖται ἀπό 646 σελίδες. Πρόκειται γιά ἕνα κορυφαῖο συγγραφικό ἔργο στόν κλάδο τῆς Δογματικῆς Θεολογίας.

Ἡ ἀείμνηστη, γεννήθηκε στήν Ἀθήνα στίς 28.6.1933. Σπούδασε Θεολογία καί Φιλολογία στό Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν. Μετεκπαιδεύτηκε μέ ὑποτροφία στό Ἰνστιτοῦτο St. Serge στό Παρίσι καί στήν Καθολική Σχολή τῆς Lille. Διετέλεσε ἐρευνήτρια στό Ἑλληνικό Ἰνστιτοῦτο τῆς Βενετίας μελετῶντας Βυζαντινά καί Μεταβυζαντινά χειρόγραφα καί κείμενα. Ἰδιαίτερα μελέτησε πολλές πρωτότυπες πηγές στή Μαρκιανή Βιβλιοθήκη. Ὑπηρέτησε ὡς βοηθός – ἐπιμελήτρια στή Θεολογική Σχολή τοῦ ΕΚΠΑ κοντά σέ ἀξιολόγους ἀκαδημαϊκούς διδασκάλους, ἕως τήν ἐθελούσια συνταξιοδότησή της τό 1980. Ἐκτός ἀπό τήν περισπούδαστη θεολογική διατριβή της ἀναφέρουμε μερικά ἄλλα συγγράμματά της ὅπως: Ἡ νέα Εὔα, μήτηρ καί παρθένος: ἐκκλησιολογική καί θεολογική προσέγγισις (1999), Χριστολογικά καί ἐκκλησιολογικά τινα ἐκ τῶν τοῦ Ἄσματος τῶν Ἀσμάτων (1968), Ἐκκλησία καί ὁμοφυλοφιλία (2005), Ἡ ἐσχάτη ἡμέρα (2006) κἄ. Ὑπῆρξε ἐπίσης συνεργάτης στήν Ἠθική καί Θρησκευτική Ἐγκυκλοπαιδεία. Ἡ ἄρτια καί βαθειά θεολογική της γνώση, τό ἐξερευνητικό της πνεῦμα καί ἡ εὐφράδεια λόγου πού τήν χαρακτήριζαν, ἦταν στοιχεῖα πού τήν ἔκαμναν νά διοργανώνει ἐπιστημονικές συνάξεις φοιτητῶν, ὅπου καί ἐξηγοῦσε πολλά θεολογικά ἐρωτήματα καί ἀπορίες.

Ἐκεῖνο, ὅμως, πού διέκρινε τήν ἀείμνηστη Ἀμαλία Σπουρλάκου ἦταν τό ἀκέραιο χριστιανικό της ἦθος. Ἔχοντας ὡς συμβούλους τούς πνευματικούς της πατέρες ἀοίδιμο π. Χρυσόστομο Ρουμελιώτη καί π. Ἠλία Καλατζῆ, γέροντα τῆς Ἱ. Μονῆς Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Πάτμου, ὡς καί τόν ἀείμνηστο καθηγητή Παν. Τρεμπέλα, ὑπῆρξε σεμνή δέσποινα, ἄκρως ἀβρόφρων, ὑπόδειγμα σεμνότητος, διακριτικότητος, σοβαρότητος καί συνάμα ἀνιδιοτελοῦς προσφορᾶς. Μάλιστα, μέ πολλή ταπεινοφροσύνη διακονοῦσε τούς θερινούς μῆνες σέ χριστιανικές κατασκηνώσεις. Κατέλιπε ὑπογραμμόν ὀρθοδόξου πίστεως, ἐλπίδος, πολλῆς ὑπομονῆς καί καρτερίας στήν ἀσθένειά της ἀλλά καί τῆς μείζονος τούτων, τῆς ἀγάπης. Τῷ ὄντι, ἐθήρευσε διά βίου τήν κατά Θεόν σοφία καί τήν βιβλική ἔννοια τῆς δικαιοσύνης. Εἶχε δέ, θαυμαστή παρρησία καί ὁμολογία τῶν ἑλληνορθοδόξων ἀρχῶν καί ἀξιῶν.

Παντρεύτηκε τόν καθηγητή τῆς Ἱστορίας τῆς Ἰατρικῆς τοῦ ΕΚΠΑ, Εὐτυχιάδη Ἀριστοτέλη καί ἀπέκτησε ἕνα τέκνο, τόν Χρῆστο, ἰατρό καί τρία ἐγγόνια.

Ἡ ἐξόδιος Ἀκολουθία τελέστηκε στόν Ἱ. Ναό Ἁγ. Νικολάου Σπάτων Ἀττικῆς ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς κ. Νικόλαο, ὁ ὁποῖος καί μίλησε καταλλήλως. Αἰωνία της ἡ μνήμη.